



## Pont de Cal Prats

Sant Llorenç d'Hortons

### Ubicació

**Comarca:** Alt Penedès  
**Lloc/Adreça:** Torrent del Ferreguet  
**Alçada:** 201

### Coordenades:

**Latitud:** 41.46194  
**Longitud:** 1.81504  
**UTM Est (X):** 401041  
**UTM Nord (Y):** 4590716

### Classificació

**Número de fitxa:** 08222 - 150  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia:** Obra civil  
**Estil / època:** Contemporani  
**Segle:** XX  
**Any:** 1908  
**Autoria de l'element:** Josep Ros i Ros  
**Estat de conservació:** Bo  
**Protecció:** Inexistent  
**Accés:** Fàcil  
**Ús actual:** Estructural  
**Titularitat:** Privada  
**Titular:** 08220A018090060000PW  
**Fitxes associades:**  
[Can Prats](#)  
**Autoria de la fitxa:** Jordi Montlló Bolart  
**Data de registre de la fitxa:** dv., 01/03/2013 - 01:00

### Descripció

Pont construït l'any 1908 en el torrent de Can Farreguet per facilitar el transport de material de construcció destinat a les reformes de la masia de Cal Prat, encarregades per Paul Buguet a l'arquitecte Josep Ros i Ros. És d'un sol ull amb l'arcada de mig punt feta de maons posats a sardinell. El parament és de pedres irregulars sense escairar i sense arrebossar.

## Història

La propietat és fruit de la unió dels masos Raspall, Avinyó i Benet. La història de Can Prats es remunta documentalment al segle XVI, on un capbreu del 1513, ordenat pel senyor de Gelida Francesc Bertran i Malla, havia estat esmentat per Pere Febrer que estava casat amb Joana Prats, per l'establiment de terres i mas. Un capmàs de l'any 1587 parla de la casa Prats. En un capbreu de 1598 ordenat pels senyores de la baronia de Gelida, Maria d'Erill i Bertran i Marquesa Despalau i d'Erill, trobem el nom de Jaume Prats com a part confessant.

L'any 1736, la família Prats deixa el mas a un nebot, Isidre Corrodias. L'any 1826 el propietari n'és Jaume Corrodias, que va ser segrestat per uns bandolers. Va prometre que si se'n sortia sufragaria part de l'església. Per aquest motiu el seu testament contemplà la donació de diners per acabar les obres de l'església i així ho reflecteix la llinda. L'any 1908 el clergue francès Paul Buguet responsable de la confraria dedicada a "La obra expiatòria para el rescate de las almas abandonadas del purgatorio", va comprar el mas. Aquesta associació tenia la seu a la capella Montligeon de la Bretanya. Monsenyor Paul Buguet va contractar l'arquitecte Josep Ros i Ros per dirigir les reformes i convertir un mas de caràcter tradicional i productiu en una casa d'estiueig a la moda. L'any 1919 monsenyor Buguet va morir a Roma i deixà els béns a mans del senyor Josep Crasses i Coll, que va morir l'any 1976. Els desitjos de Paul Buguet eren crear una fundació que no s'havia fet. Després d'uns anys d'incertesa sobre el futur de la casa, l'any 1991 els masovers que hi havia des de 1875, descendent de Maria Ferrer Ferran, besàvia de Josep Carreras, van poder adquirir la casa.

## Bibliografia

AA.VV (1986). Sant Llorenç d'Hortons; dins l'Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya; l'Alt Penedès. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

RIUS FONT, Lluís (2009). Can Prats i les ànimes del purgatori; dins Programa de Festa Major de Sant Llorenç de 2009, pàgs. 24 a 28 .

### Enllaços d'interès:

<http://www.ajhortons.cat/descobreix-sant-llorenc/la-nostra-historia>



